

животни. (Влязъ Саладо.) Погледайте на тогова. Кой из насъ не ще да са излѣже? Той са намира въ такава възраст, на която още не върватъ мъжете, а той вече ги и предава! Да, въ такавъ възраст е невъзможно да излѣжешъ и жените, а той е излѣгалъ вече и мъжете. На колко си години, млади господине?

САЛАДО.

На двайсетъ и петъ, господарю!

ОТТОКАРЪ.

А какво тѣрсишъ тука?

САЛАДО.

Благородни господарю, позволете ми да са приближа и да ви мола. . .

ОТТОКАРЪ.

Азъ знаа вече онова, което мислишъ да ми кажешъ. Махни са! Тая стая са е воняла вече отъ измѣни. Стига толкова. Имашъ ли майка? Ако имашъ, то иди при нея. Ти имашъ дѣтинско лице. Азъ та приемавамъ за дѣте . . . Не говори ми ниго една дума за измѣната, защото въ такавъ случай азъ ща да захвана да глѣдамъ на тебе като на мъжъ. Хайде да видиме . . . Ти си нехранимайковецъ. Ти имашъ дългове. Така ли е? Ти си искалъ да убиешъ заимодавците си въ времето на бунтътъ. А? . . . Послѣ това, въ назначената минута, твоего мъжество та остави и ти си дошълъ при мене да обадишъ имената на другарите си, за да заплати азъ на заимодавците ти.

САЛАДО.

Господарю, азъ имамъ заимодавци, това е истина; но азъ ги не ненавиждамъ до толкова, за да имамъ при-